รายงานฉบับย่อสำหรับผู้บริหาร (EXECUTIVE REPORT)

[ชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมปัจจุบัน และท่าเรืออุตสาหกรรม (ภาพรวมทุกนิคมฯ/ท่าเรือฯ)]

โครงการสำรวจความพึงพอใจและทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ กนอ. ประจำปี 2569

โดย

บริษัท ไทเกอร์ แอดไวซิ่ง กรุ๊ป จำกัด
(Tiger Advising Group Co., Ltd.)

บทสรุปผู้บริหาร

ผลการสำรวจความคิดเห็นของชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ 2569

1. สาระสำคัญสำหรับผู้บริหาร

การสำรวจความคิดเห็นของชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ 2569 ครอบคลุมพื้นที่ตามรายชื่อ 48 แห่ง จัดเป็น 47 หน่วยสำรวจ เนื่องจากหมายเลข 25 นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 1 และหมายเลข 26 นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 2 ใช้ผลสำรวจร่วมกัน มีผู้ตอบแบบสอบถามรวม 12,539 คน โดยคงเลขประจำนิคมเดิมในการนำเสนอข้อมูล ไม่รวมหมายเลข 43–47 ซึ่งไม่มีการสำรวจ และเพิ่มหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park จำนวน 150 คน ผลการศึกษาครอบคลุมความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ การมีส่วนร่วม ความกังวล ความต้องการและความคาดหวัง ทัศนคติ การพัฒนาอย่างยั่งยืน ธรรมาภิบาล ความเชื่อมั่น และความผูกพันของชุมชนต่อการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

ผลสำรวจตามตารางภาพรวมในรายงานหลักแสดงว่า ชุมชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมเฉลี่ย 4.81 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาหกด้าน พบว่าการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือชุมชนได้รับคะแนนสูงสุด 4.85 คะแนน รองลงมาคือการสื่อสารประชาสัมพันธ์โครงการและข่าวสารต่าง ๆ 4.84 คะแนน ส่วนช่องทางการติดต่อสื่อสารได้รับคะแนน 4.75 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าด้านอื่น แม้ยังอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการรักษาคุณภาพการสนับสนุนชุมชนควรดำเนินควบคู่กับการพัฒนาช่องทางให้ประชาชนติดต่อ สอบถาม เสนอความคิดเห็น และติดตามการแก้ไขปัญหาได้สะดวก

ผลด้านความไม่พึงพอใจในรายงานหลักมีค่าเฉลี่ยรวม 2.06 คะแนน อยู่ในระดับน้อย โดยการสื่อสารโครงการและข่าวสารต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในชุดคำถามนี้ที่ 2.11 คะแนน รองลงมาคือขั้นตอนและกระบวนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ 2.08 คะแนน การอ่านผลส่วนนี้ร่วมกับความพึงพอใจช่วยระบุแนวทางพัฒนาได้ชัดเจนขึ้น กล่าวคือ แม้ชุมชนส่วนใหญ่ประเมินการดำเนินงานในระดับสูง แต่ยังควรติดตามว่าข้อมูลเข้าถึงประชาชนแต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึงหรือไม่ ช่องทางติดต่อสามารถใช้งานได้จริงเพียงใด และประชาชนได้รับการแจ้งความคืบหน้าหลังเสนอความคิดเห็นหรือร้องเรียนอย่างต่อเนื่องหรือไม่

ความต้องการของชุมชนที่ปรากฏเด่นในรายงาน ได้แก่ การศึกษาและวัฒนธรรม การสร้างการจ้างงานและพัฒนาทักษะ ตลอดจนการสร้างความมั่นคงและรายได้ ประเด็นเหล่านี้สะท้อนความสำคัญของโอกาสในการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และความมั่นคงของครัวเรือน การจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนในระยะต่อไปจึงควรเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ที่ประชาชนได้รับ เช่น การนำทักษะไปใช้ประกอบอาชีพ การเข้าถึงโอกาสทำงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า โดยพิจารณาความเหมาะสมกับประชาชนแต่ละกลุ่มและบริบทของแต่ละพื้นที่

ในด้านความเชื่อมั่น ชุมชนประเมินภาพลักษณ์ในการดำเนินงานของ กนอ. เฉลี่ย 4.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 อยู่ในระดับเชื่อมั่นมากที่สุด ประเด็นที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือการเป็นองค์กรที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมุ่งพัฒนาสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมโดยรอบ 4.88 คะแนน รองลงมาคือการยกระดับการบริหารและพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล 4.86 คะแนน ส่วนการมุ่งเน้นบริการและการดำเนินงานด้วย Smart I.E. ได้รับคะแนน 4.82 คะแนน ผลนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการทำงานร่วมกับชุมชนต่อไป โดยควรสื่อสารให้ประชาชนเห็นว่าการพัฒนาองค์กรและการใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างไร

ผลด้านความผูกพันที่รายงานไว้มีค่าเฉลี่ย 4.85 คะแนน โดยความรู้สึกว่าชุมชนมีสิทธิมีเสียงในการวางแผนพัฒนาโครงการได้รับคะแนน 4.82 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าประเด็นอื่นในชุดคำถามเดียวกัน ข้อค้นพบนี้เสนอให้ กนอ. และหน่วยงานในพื้นที่พัฒนากระบวนการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่ขั้นวางแผน พร้อมสื่อสารกลับว่าข้อเสนอของชุมชนได้รับการพิจารณาหรือนำไปดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้ ตารางความผูกพันในเอกสารต้นทางยังระบุฐานผู้ตอบ 12,389 คน จึงต้องตรวจสอบข้อมูลของ Smart Park ก่อนยืนยันผลรวมสำหรับ 47 หน่วยสำรวจ

การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่าง กนอ. กับชุมชน การนำผลสำรวจไปใช้ควรเชื่อมการรับรู้และการยอมรับของประชาชนเข้ากับโอกาส

ในการมีส่วนร่วม เช่น การเข้าถึงข้อมูลสิ่งแวดล้อม การร่วมติดตามโครงการธงขาวดาวเขียว และการรับทราบแนวทางเตรียมพร้อมเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน การสื่อสารในประเด็นเหล่านี้ควรใช้ข้อมูลที่เข้าใจง่าย มีช่องทางสอบถาม และเหมาะกับประชาชนที่มีวัย การศึกษา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกัน

สำหรับการบริหารรายพื้นที่ ควรใช้ผลภาพรวมเป็นกรอบร่วม และใช้ผลรายนิคมประกอบการเลือกมาตรการที่เหมาะสม การเปรียบเทียบควรพิจารณาทั้งระดับคะแนน ประเด็นความต้องการ จำนวนผู้ตอบ และข้อมูลการดำเนินงานจริง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพียงเล็กน้อยยังไม่เพียงพอที่จะสรุปว่าพื้นที่หนึ่งมีผลการดำเนินงานดีกว่าอีกพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park ควรนำข้อมูลปีปัจจุบันมาใช้กำหนดประเด็นติดตาม และเปรียบเทียบย้อนหลังเมื่อมีข้อมูลที่ใช้ฐานและวิธีวัดสอดคล้องกัน

ข้อเสนอสำคัญสำหรับผู้บริหารจึงประกอบด้วยการรักษาคุณภาพการสนับสนุนชุมชน การพัฒนาระบบสื่อสารและตอบกลับ การเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมวางแผน และการเชื่อมโครงการกับการศึกษา ทักษะ อาชีพ และรายได้ พร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบและติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อประชาชนอย่างชัดเจน ผลสำรวจสามารถใช้ประกอบการกำหนดแผนงาน การบริหารความเสี่ยงด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการจัดทำหลักฐานผลการปรับปรุงสำหรับการประเมิน SE-AM โดยต้องทบทวนตัวเลขในตารางและข้อความให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกันก่อนเผยแพร่รายงานฉบับสมบูรณ์

2. ที่มา ขอบเขต และวิธีดำเนินการศึกษา

2.1 ที่มาและวัตถุประสงค์

กนอ. มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนา บริหารจัดการ และกำกับดูแลนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม ซึ่งเชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตของประชาชนโดยรอบ ทั้งด้านการจ้างงาน เศรษฐกิจท้องถิ่น โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนจึงเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับประเมินการดำเนินงานและกำหนดแนวทางตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่

การสำรวจประจำปีงบประมาณ 2569 มุ่งศึกษาความคิดเห็นของชุมชนในหลายมิติ เพื่อให้การประเมินครอบคลุมทั้งความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ประเด็นที่ยังต้องปรับปรุง ความต้องการในอนาคต และความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับ กนอ. ผลสำรวจช่วยให้ผู้บริหารพิจารณาได้ว่าควรรักษาการดำเนินงานด้านใด ควรพัฒนาด้านใดเพิ่มเติม และควรจัดลำดับความสำคัญของโครงการให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการนำเสนอผลในบทสรุปผู้บริหารมีดังนี้

1.สรุประดับความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมของชุมชน

2.ระบุความกังวล ความต้องการ และความคาดหวังที่ควรนำไปใช้ประกอบการพัฒนาพื้นที่

3.สรุปทัศนคติ การรับรู้ และการยอมรับเกี่ยวกับความยั่งยืน ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี

สรุปความเชื่อมั่นและความผูกพันของชุมชนต่อ กนอ. รวมถึงประเด็นที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระยะยาว

เสนอแนวทางนำผลสำรวจไปใช้วางแผน ปรับปรุง และติดตามผลการดำเนินงานทั้งระดับองค์กรและระดับพื้นที่

การนำผลไปใช้ควรเชื่อมโยงสองระดับเข้าด้วยกัน ระดับองค์กรใช้สำหรับกำหนดนโยบาย แนวทางดำเนินงาน และประเด็นติดตามร่วม ส่วนระดับพื้นที่ใช้สำหรับออกแบบโครงการและมาตรการให้สอดคล้องกับลักษณะประชาชน ความต้องการ และปัญหาที่ปรากฏในแต่ละชุมชน

2.2 พื้นที่ศึกษาและจำนวนผู้ตอบ

การสำรวจครั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่ตามรายชื่อ 48 แห่ง จัดเป็น 47 หน่วยสำรวจ มีผู้ตอบรวม 12,539 คน โดยหมายเลข 25 นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 1 และหมายเลข 26 นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 2 ใช้ผลสำรวจร่วมกัน จำนวน 275 คน จึงนับเป็นหนึ่งหน่วยสำรวจ ส่วนหมายเลข 43–47 ไม่มีการสำรวจ และหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park มีผู้ตอบ 150 คน

ตารางรายชื่อใช้เลขประจำนิคมเดิมเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับรายงานหลักและผลรายพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง โดยเลขดังกล่าวเป็นรหัสอ้างอิงพื้นที่ มิใช่อันดับผลการประเมิน

ตารางที่ 1 พื้นที่ศึกษาและจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเลขประจำนิคม

เลขประจำนิคม	นิคมอุตสาหกรรมหรือท่าเรืออุตสาหกรรม	ผู้ตอบ (คน)
1	นิคมอุตสาหกรรมแก่งคอย	241
2	นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง	272
3	นิคมอุตสาหกรรมบางชัน	273
4	นิคมอุตสาหกรรมนครหลวง	272
5	นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร	271
6	นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ	264
7	นิคมอุตสาหกรรมพิจิตร	265
8	นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา	273
9	นิคมอุตสาหกรรมสงขลา อำเภอสะเดา	267
10	นิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว	273
11	นิคมอุตสาหกรรมบางปู	277
12	นิคมอุตสาหกรรมบางพลี	273
13	นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง	275
14	นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	277
15	ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด	263
16	นิคมอุตสาหกรรมหนองแค	275
17	นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี	258
18	นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน	275
19	นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า	272
20	นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร	275
21	นิคมอุตสาหกรรมราชบุรี	265
22	นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์	276
23	นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้	271
24	นิคมอุตสาหกรรมเอเชียสุวรรณภูมิ	258
25–26	นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 1 และนิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 2 — ใช้ผลสำรวจร่วมกัน	275
27	นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์	274
28	นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง	272
29	นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง)	271
30	นิคมอุตสาหกรรม WHA อีสเทิร์นซีบอร์ด 1	275
31	นิคมอุตสาหกรรม WHA อีสเทิร์นซีบอร์ด 2	271
32	นิคมอุตสาหกรรม WHA อีสเทิร์นซีบอร์ด 3	269
33	นิคมอุตสาหกรรม WHA อีสเทิร์นซีบอร์ด 4	274
34	นิคมอุตสาหกรรม WHA ชลบุรี 1	276
35	นิคมอุตสาหกรรม WHA ชลบุรี 2	271
36	นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ (ชลบุรี)	277
37	นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ (ระยอง)	277
38	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง	277
39	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง)	273
40	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 3	273

เลขประจำนิคม	นิคมอุตสาหกรรมหรือท่าเรืออุตสาหกรรม	ผู้ตอบ (คน)
41	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 4	277
42	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 5	221
48	นิคมอุตสาหกรรม WHA ตะวันออก (มาบตาพุด)	272
49	นิคมอุตสาหกรรมผาแดง	228
50	นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย	274
51	นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล	274
52	นิคมอุตสาหกรรมซีพีจีซี	277
53	นิคมอุตสาหกรรม Smart Park	150
รวม	**48 รายชื่อ จัดเป็น 47 หน่วยสำรวจ**	**12,539**

หมายเหตุ:

- *43–47 ไม่มีการสำรวจ จำนวนผู้ตอบของหมายเลข 25–26 นับเพียงครั้งเดียว และไม่ถือว่าข้อมูลที่ใช้ร่วมกันเป็นผลประเมินแยกของแต่ละนิคม*
- จำนวนผู้ตอบในแต่ละหน่วยสำรวจแตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 258–277 คน ขณะที่หมายเลข 42 นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 5 มีผู้ตอบ 221 คน หมายเลข 49 นิคมอุตสาหกรรมผาแดงมีผู้ตอบ 228 คน และหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park มีผู้ตอบ 150 คน การนำผลไปเปรียบเทียบรายพื้นที่จึงควรพิจารณาจำนวนผู้ตอบและบริบทของชุมชนประกอบด้วย
- ผู้ตอบจากพื้นที่หมายเลข 1–15 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ กนอ. ดำเนินการเองมีจำนวนรวม 4,036 คน ส่วนพื้นที่หมายเลข 16–42 และ 48–52 มีจำนวนรวม 8,353 คน เมื่อรวม Smart Park จำนวน 150 คน จึงมีผู้ตอบทั้งสิ้น 12,539 คน ทั้งนี้ การนำเสนอผลจำแนกตามประเภทการดำเนินงานหรือสายงานปฏิบัติการในส่วนต่อไปจะต้องใช้การจัดกลุ่มที่ตรงกับรายงานหลัก

2.3 วิธีดำเนินการศึกษาและแนวทางแปลผล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมความคิดเห็นจากประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม ตามคำอธิบายในไฟล์บทสรุปต้นแบบ การเก็บข้อมูลดำเนินการด้วยการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้าและตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์ แบบสอบถามครอบคลุมข้อมูลทั่วไป ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม การประเมินการดำเนินงาน และความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง กนอ. กับชุมชน

การวิเคราะห์ใช้จำนวนและร้อยละอธิบายลักษณะของผู้ตอบ การรับรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการเลือกประเด็นความต้องการ ส่วนคำถามที่ประเมินระดับความคิดเห็นใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อแสดงระดับความคิดเห็นและการกระจายของคำตอบ การแปลระดับผลประเมินยึดเกณฑ์ของรายงานหลัก โดยแยกความหมายของมาตรวัดแต่ละชุด เช่น ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความเชื่อมั่น และความผูกพัน

คำถามที่เลือกได้หลายคำตอบต้องระบุฐานคำนวณร้อยละให้ชัดเจน หากคำนวณจากจำนวนผู้ตอบ ร้อยละแสดงสัดส่วนประชาชนที่เลือกแต่ละประเด็นและอาจรวมเกินร้อยละ 100 แต่หากคำนวณจากจำนวนครั้งที่เลือกคำตอบ ร้อยละแสดงส่วนแบ่งของแต่ละประเด็นจากคำตอบทั้งหมด จึงไม่สามารถนำร้อยละทั้งสองแบบมาใช้แทนกันได้

การอ่านผลความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจควรพิจารณาร่วมกัน แต่คงความหมายของคำถามแต่ละชุดไว้ คะแนนความไม่พึงพอใจไม่ใช่ค่าที่นำไปหักออกจากคะแนนความพึงพอใจโดยตรง เช่นเดียวกับความเชื่อมั่นและความผูกพันซึ่งเป็นผลประเมินคนละมิติ การสังเคราะห์ควรอธิบายความเชื่อมโยงของข้อค้นพบโดยไม่รวมคะแนนต่างมิติเป็นตัวชี้วัดเดียว หากรายงานไม่ได้กำหนดวิธีคำนวณไว้

สำหรับผลภาพรวม ต้องใช้วิธีรวมข้อมูลตามระเบียบวิธีของการศึกษา การเฉลี่ยค่าเฉลี่ยรายพื้นที่โดยให้น้ำหนักเท่ากันอาจให้ผลต่างจากการคำนวณจากผู้ตอบทั้งหมด เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีจำนวนผู้ตอบไม่เท่ากัน ส่วนการเปรียบเทียบย้อนหลังต้องพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม มาตรวัด และขอบเขตพื้นที่ด้วย โดยพื้นที่ที่ไม่มีข้อมูลในปีก่อนให้แสดงว่าไม่มีข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบ

2.4 ลักษณะสำคัญของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจจำนวน 12,539 คนมีความหลากหลายทั้งด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 7,553 คน คิดเป็นร้อยละ 60.24 ส่วนเพศชายมีจำนวน 4,981 คน คิดเป็นร้อยละ 39.72 และมีผู้ไม่ให้ข้อมูลเพศ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.04

ด้านอายุ กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด 4,025 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 21–30 ปี จำนวน 2,651 คน คิดเป็นร้อยละ 21.14 และกลุ่มอายุ 41–50 ปี จำนวน 2,551 คน คิดเป็นร้อยละ 20.34 การมีผู้ตอบหลายช่วงวัยทำให้การนำผลไปใช้ต้องพิจารณารูปแบบบริการและช่องทางสื่อสารที่เหมาะสม โดยเฉพาะการให้ข้อมูลที่ประชาชนสูงวัยเข้าถึงได้สะดวก ควบคู่กับช่องทางที่เหมาะกับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงาน

ด้านการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด 2,844 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2,639 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2,205 คน คิดเป็นร้อยละ 17.59 ข้อมูลนี้สนับสนุนให้การสื่อสารเรื่องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การร้องเรียน และการเข้าร่วมโครงการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พร้อมตัวอย่างหรือคำอธิบายขั้นตอนที่ชัดเจน

ด้านอาชีพ กลุ่มรับจ้างทั่วไปมีจำนวนมากที่สุด 2,317 คน คิดเป็นร้อยละ 18.48 รองลงมาคือนักเรียนหรือนักศึกษา 1,895 คน คิดเป็นร้อยละ 15.11 และกลุ่มค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว 1,884 คน คิดเป็นร้อยละ 15.03 ส่วนผู้ที่ทำงานในสถานประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรมหรือท่าเรืออุตสาหกรรมมีจำนวน 1,742 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 จึงควรจัดกิจกรรมให้เหมาะกับทั้งผู้ที่มีเวลาทำงานประจำ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และประชาชนวัยเรียน

ตารางที่ 2 ข้อมูลสำคัญของผู้ตอบแบบสำรวจ

ลักษณะ	กลุ่มผู้ตอบที่สำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	7,553	60.24
	ชาย	4,981	39.72
อายุ	51 ปีขึ้นไป	4,025	32.10
	21–30 ปี	2,651	21.14
	41–50 ปี	2,551	20.34
การศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	2,844	22.68
	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	2,639	21.05
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	2,205	17.59
อาชีพหลัก	รับจ้างทั่วไป	2,317	18.48
	นักเรียน/นักศึกษา	1,895	15.11
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1,884	15.03
	พนักงานในสถานประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรม/ท่าเรืออุตสาหกรรม	1,742	13.89
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	2 คน	3,100	24.72
	5 คน	2,563	20.44
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	30,001–40,000 บาท	2,438	19.44
	10,001–20,000 บาท	2,431	19.39
รายได้ครอบครัวต่อเดือน	20,001–30,000 บาท	3,594	28.66
	40,001–50,000 บาท	2,286	18.23
สมาชิกในครอบครัวทำงานในนิคมอุตสาหกรรม/ท่าเรืออุตสาหกรรม	ไม่มี	6,635	52.91
	มี	5,898	47.04
	ไม่ให้ข้อมูล	6	0.05

ด้านครัวเรือน พบว่าครอบครัวที่มีสมาชิก 2 คนมีจำนวนมากที่สุด 3,100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.72 รองลงมาคือครอบครัวที่มีสมาชิก 5 คน จำนวน 2,563 คน คิดเป็นร้อยละ 20.44 ส่วนรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน กลุ่ม 30,001–40,000 บาทมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 19.44 ใกล้เคียงกับกลุ่ม 10,001–20,000 บาทที่ร้อยละ 19.39 ขณะที่รายได้ครอบครัวต่อเดือนพบกลุ่ม 20,001–30,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 28.66 ความแตกต่างด้านขนาดครัวเรือนและรายได้ควรใช้ประกอบการพิจารณาค่าใช้จ่าย เวลา และเงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการของประชาชน

เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับการจ้างงานในพื้นที่อุตสาหกรรม พบว่าผู้ตอบ 5,898 คน หรือร้อยละ 47.04 มีสมาชิกในครอบครัวทำงานในนิคมอุตสาหกรรมหรือท่าเรืออุตสาหกรรม ขณะที่ 6,635 คน หรือร้อยละ 52.91 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวทำงานในพื้นที่ดังกล่าว ผลสำรวจจึงครอบคลุมทั้งครัวเรือนที่เชื่อมโยงกับการจ้างงานโดยตรงและครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่อุตสาหกรรมผ่านการอยู่อาศัยและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การกำหนดแนวทางพัฒนาชุมชนควรคำนึงถึงประโยชน์และข้อกังวลของประชาชนทั้งสองกลุ่มอย่างทั่วถึง

3. ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.1 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานในภาพรวมและรายด้าน

ผลการสำรวจความพึงพอใจของชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมตามตารางรายด้านในรายงานหลัก ซึ่งระบุผู้ตอบจำนวน 12,539 คน พบว่า ชุมชนมีความพึงพอใจเฉลี่ยรวม 4.81 คะแนน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และทุกด้านได้รับการประเมินในระดับเดียวกัน ผลดังกล่าวแสดงถึงการประเมินเชิงบวกต่อการดำเนินงาน ทั้งการสนับสนุนกิจกรรมชุมชน การประชาสัมพันธ์ การจัดโครงการ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม

เมื่อพิจารณารายด้าน การสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือชุมชนได้รับคะแนนสูงสุด 4.85 คะแนน รองลงมาคือการสื่อสารประชาสัมพันธ์โครงการและข่าวสารต่าง ๆ 4.84 คะแนน และขั้นตอนและกระบวนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ 4.82 คะแนน ส่วนการดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชน และสังคม และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้รับคะแนนเท่ากันที่ 4.81 คะแนน ขณะที่ช่องทางการติดต่อสื่อสารได้รับคะแนน 4.75 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าด้านอื่น

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม จำแนกรายด้าน

ด้านที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
การสื่อสารประชาสัมพันธ์โครงการและข่าวสารต่าง ๆ	4.84	0.35	มากที่สุด
ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับนิคมอุตสาหกรรม/ท่าเรืออุตสาหกรรม	4.75	0.45	มากที่สุด
การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชน และสังคม	4.81	0.43	มากที่สุด
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	4.81	0.41	มากที่สุด
ขั้นตอนและกระบวนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ	4.82	0.44	มากที่สุด
การสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือชุมชน	4.85	0.37	มากที่สุด
รวมตามตารางรายด้าน	**4.81**	**0.41**	**มากที่สุด**

คะแนนรายด้านอยู่ในช่วง 4.75–4.85 คะแนน ต่างกัน 0.10 คะแนน จึงควรใช้ความแตกต่างนี้เป็นข้อมูลประกอบการเลือกประเด็นพัฒนา โดยยังไม่สรุปว่าด้านหนึ่งมีผลการดำเนินงานดีกว่าอีกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การพิจารณาควรใช้ข้อคำถามย่อย ข้อคิดเห็นของประชาชน และข้อมูลการดำเนินงานจริงร่วมด้วย

3.2 จุดแข็งและประเด็นที่ควรพัฒนารายด้าน

จุดแข็งที่ปรากฏชัดคือการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือชุมชน ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด การดำเนินงานส่วนนี้ควรรักษาความต่อเนื่อง พร้อมเปิดโอกาสให้ชุมชนเสนอความต้องการและร่วมกำหนดกิจกรรม เพื่อให้การสนับสนุนเหมาะกับบริบทพื้นที่ การติดตามผลควรครอบคลุมทั้งจำนวนผู้ได้รับประโยชน์ การเข้าถึงของประชาชนแต่ละกลุ่ม และประโยชน์ที่ยังคงอยู่ภายหลังสิ้นสุดกิจกรรม

การสื่อสารประชาสัมพันธ์ได้รับคะแนนสูงเช่นกัน แต่ช่องทางติดต่อกลับมีคะแนนต่ำกว่า ผลสองด้านนี้ควรพิจารณาแยกกัน เพราะการได้รับข่าวสารกับความสะดวกในการสอบถามหรือแจ้งปัญหาเป็นประสบการณ์คนละส่วนของประชาชน แนวทางพัฒนาจึงควรครอบคลุมการแจ้งช่องทางติดต่อให้ชัดเจน การกำหนดผู้รับผิดชอบ การตอบรับเรื่อง และการแจ้งความคืบหน้า โดยใช้ช่องทางที่ชุมชนคุ้นเคยและเข้าถึงได้

ด้านโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วม ควรเพิ่มการติดตามว่ากิจกรรมตอบโจทย์ประชาชนกลุ่มใด และชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในขั้นตอนไหนบ้าง ตั้งแต่การเสนอปัญหา การออกแบบโครงการ การดำเนินกิจกรรม จนถึงการประเมินผล ส่วนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควรรักษาความเอาใจใส่ ความสม่ำเสมอในการพบปะ และความพร้อมช่วยเหลือเมื่อชุมชนประสบปัญหา

3.3 การเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมของชุมชน

ข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมในรายงานหลักแสดงว่า กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนมีผู้เคยเข้าร่วมมากที่สุด จำนวน 10,146 คน รองลงมาคือโครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านสิ่งแวดล้อม 4,022 คน และโครงการพัฒนาชุมชนตามกรอบ ISO 26000 จำนวน 3,684 คน ส่วนโครงการหรือกิจกรรมอื่นที่ช่วยเหลือชุมชนมีผู้เข้าร่วม 2,331 คน และโครงการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน 1,879 คน

ตารางที่ 4 การเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมของประชาชนตามข้อมูลที่รายงาน

ประเภทโครงการหรือกิจกรรม	จำนวนผู้เคยเข้าร่วม (คน)
กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	10,146
โครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	4,022
โครงการพัฒนาชุมชนตามกรอบ ISO 26000	3,684
โครงการ/กิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยเหลือชุมชน	2,331
โครงการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	1,879

ภายในโครงการพัฒนาชุมชนตามกรอบ ISO 26000 กิจกรรมด้านการศึกษาและวัฒนธรรมมีผู้เข้าร่วมมากที่สุด 778 คน รองลงมาคือด้านการสร้างงานและพัฒนาทักษะอาชีพ 705 คน และด้านรายได้และความมั่งคั่ง 631 คน ตามลำดับ การเข้าร่วมในสามด้านนี้สอดคล้องกับประเด็นความต้องการหลักของชุมชน จึงควรติดตามผลต่อเนื่องว่าผู้เข้าร่วมสามารถนำความรู้หรือทักษะไปใช้ และได้รับโอกาสทางการศึกษาหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเพียงใด

สำหรับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม โครงการลดโลกร้อน เช่น การปลูกต้นไม้ การคัดแยกขยะ และการรีไซเคิล มีผู้เข้าร่วม 1,457 คน รองลงมาคือโครงการ Eco Green Network จำนวน 1,026 คน โครงการธงขาวดาวเขียว 904 คน และโครงการ EIA Monitoring จำนวน 635 คน นอกจากนี้ รายงานระบุผู้เข้าร่วมซ้อมแผนฉุกเฉิน 812 คน การดำเนินงานต่อไปควรเชื่อมกิจกรรมเหล่านี้กับความรู้และบทบาทของประชาชนในการดูแลสิ่งแวดล้อม รวมถึงความเข้าใจวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่มีผู้เข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมตามประเพณี เทศกาล และวันสำคัญ 3,248 คน กิจกรรมดูแลสภาพแวดล้อมชุมชน 2,827 คน และกิจกรรมด้านความปลอดภัย 2,384 คน กิจกรรมเหล่านี้เป็นช่องทางพบปะและรับฟังความคิดเห็นที่มีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้เข้าร่วมเพียงอย่างเดียวยังไม่แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จึงควรติดตามเพิ่มเติมว่าประชาชนสามารถเสนอความคิดเห็นและร่วมกำหนดแนวทางดำเนินงานได้มากน้อยเพียงใด

3.4 ความไม่พึงพอใจต่อการดำเนินงาน

ผลประเมินความไม่พึงพอใจมีค่าเฉลี่ยรวม 2.06 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 อยู่ในระดับน้อย ทุกประเด็นได้รับการประเมินในระดับเดียวกัน โดยการสื่อสารโครงการและข่าวสารต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.11 คะแนน รองลงมาคือขั้นตอนและกระบวนการให้ชุมชนมีส่วนร่วม 2.08 คะแนน ส่วนการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.02 คะแนน

ตารางที่ 5 ความไม่พึงพอใจต่อการดำเนินงาน จำแนกรายประเด็น

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความไม่พึงพอใจ
การสื่อสารโครงการและข่าวสารต่าง ๆ	2.11	0.69	น้อย
ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับนิคมอุตสาหกรรม/ท่าเรืออุตสาหกรรม	2.06	0.65	น้อย
การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชน และสังคม	2.05	0.63	น้อย
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	2.06	0.60	น้อย
ขั้นตอนและกระบวนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ	2.08	0.67	น้อย
การสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมของชุมชน และการช่วยเหลือทั้งระหว่างและภายหลังสิ้นสุดโครงการ	2.02	0.64	น้อย
รวม	**2.06**	**0.67**	**น้อย**

แม้ความไม่พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย แต่ประเด็นการสื่อสารและกระบวนการมีส่วนร่วมยังควรได้รับการติดตาม การดำเนินงานอาจเริ่มจากการตรวจสอบว่าประชาชนกลุ่มใดได้รับข้อมูลไม่ต่อเนื่อง มีข้อจำกัดในการติดต่อ หรือไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนด แล้วนำข้อมูลไปปรับวิธีประชาสัมพันธ์ กำหนดการ และขั้นตอนเข้าร่วมให้เหมาะสม

3.5 การสังเคราะห์ความพึงพอใจ การเข้าร่วมกิจกรรม และความไม่พึงพอใจ

ผลทั้งสามส่วนสะท้อนว่าชุมชนประเมินการดำเนินงานในระดับสูง และมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์จำนวนมาก ขณะเดียวกัน ประเด็นที่ควรพัฒนายังคงเกี่ยวข้องกับช่องทางสื่อสาร การตอบกลับ และโอกาสมีส่วนร่วม การรักษาความสัมพันธ์จึงควรดำเนินควบคู่กับการทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล เสนอความคิดเห็น และเห็นผลจากข้อเสนอของตนได้ชัดเจนขึ้น

แนวทางสำคัญคือการเชื่อมกิจกรรมที่มีอยู่กับกระบวนการรับฟังและติดตามผล เช่น ใช้เวทีพบปะชุมชนรวบรวมข้อเสนอ แจ้งผู้รับผิดชอบ และรายงานความคืบหน้าในการประชุมครั้งต่อไป ส่วนโครงการพัฒนาทักษะ อาชีพ และคุณภาพชีวิตควรกำหนดผลลัพธ์ที่ติดตามได้ภายหลังเข้าร่วม เพื่อให้การประเมินสะท้อนประโยชน์ต่อประชาชนมากกว่าจำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้น

4. ความกังวล ความต้องการ และความคาดหวังของชุมชน

4.1 ประเด็นที่ชุมชนต้องการให้ควบคุม ดูแล และแก้ไข

รายงานรวบรวมความกังวลและความต้องการให้ควบคุม ดูแล และแก้ไขไว้ในชุดคำถามเดียวกัน จึงควรตีความเป็นประเด็นที่ชุมชนต้องการให้ความสำคัญ โดยไม่ถือว่าจำนวนครั้งที่เลือกแสดงระดับความรุนแรงของความกังวล

ผลสำรวจพบว่า ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมมีจำนวนครั้งที่เลือกมากที่สุด 8,594 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.97 ของคำตอบทั้งหมด รองลงมาคือการสร้างการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ 8,023 ครั้ง ร้อยละ 22.38 และการสร้างความมั่นคงและรายได้ 5,685 ครั้ง ร้อยละ 15.86 ทั้งสามด้านรวม 22,302 ครั้ง คิดเป็นประมาณร้อยละ 62.22 ของคำตอบทั้งหมด 35,847 ครั้ง

ตารางที่ 6 ประเด็นความกังวลและความต้องการให้ควบคุม ดูแล และแก้ไข

ประเด็น	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด	ลำดับ
การศึกษาและวัฒนธรรม	8,594	23.97	1
การสร้างการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ	8,023	22.38	2
การสร้างความมั่นคงและรายได้	5,685	15.86	3
การลงทุนด้านสังคม	5,191	14.48	4
สุขภาพ	3,464	9.66	5
การพัฒนาและการเข้าถึงเทคโนโลยี	3,150	8.79	6
ด้านอื่น ๆ	1,740	4.85	7
รวม	**35,847**	**100.00**	—

หมายเหตุ: ร้อยละคำนวณจากจำนวนครั้งที่เลือกคำตอบทั้งหมด มิใช่จำนวนผู้ตอบ การรวมร้อยละรายแถวอาจคลาดเคลื่อนจาก 100 เล็กน้อยเนื่องจากการปัดเศษ

ประเด็นหลักสะท้อนความต้องการพัฒนาศักยภาพคนและความมั่นคงของครัวเรือน การศึกษาและวัฒนธรรมมีบทบาททั้งด้านโอกาสเรียนรู้และการรักษาความสัมพันธ์ในชุมชน ส่วนการจ้างงาน ทักษะ และรายได้เชื่อมโยงกับความสามารถในการประกอบอาชีพ จึงควรออกแบบโครงการให้เชื่อมต่อกัน เช่น การแนะแนวการศึกษา การฝึกทักษะที่เหมาะกับโอกาสทำงาน และการติดตามการนำทักษะไปใช้

ด้านสุขภาพและเทคโนโลยีมีสัดส่วนการเลือกต่ำกว่าสามอันดับแรก แต่ยังเป็นความต้องการของชุมชน การจัดลำดับดำเนินงานควรพิจารณาความเร่งด่วน ความเสี่ยง และข้อจำกัดการเข้าถึงประกอบด้วย โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยซึ่งอาจต้องดูแลแม้มีผู้เลือกไม่มาก

4.2 ช่องทางที่ชุมชนต้องการใช้ติดต่อ

ช่องทางที่ชุมชนต้องการหรือสะดวกติดต่อมากที่สุดคือผ่านประธานชุมชนหรือผู้นำชุมชน จำนวน 10,546 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.83 ของคำตอบทั้งหมด รองลงมาคือการเข้าพบหรือประชุม 9,145 ครั้ง ร้อยละ 24.99 สื่อสังคมออนไลน์ 7,353 ครั้ง ร้อยละ 20.10 และโทรศัพท์ 6,695 ครั้ง ร้อยละ 18.30

ตารางที่ 6ก ช่องทางที่ต้องการหรือสะดวกติดต่อกับนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรม

ช่องทาง	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด
ผ่านประธานชุมชน/ผู้นำชุมชน	10,546	28.83
การเข้าพบ/ประชุม	9,145	24.99
สื่อสังคมออนไลน์	7,353	20.10
โทรศัพท์	6,695	18.30
ช่องทางอื่น ๆ	1,270	3.48
จดหมาย	622	1.70
อีเมล	622	1.70
เว็บไซต์	329	0.90
รวม	**36,582**	**100.00**

ผลนี้สนับสนุนการใช้หลายช่องทางร่วมกัน โดยรักษาบทบาทของผู้นำชุมชนและการพบปะโดยตรง พร้อมพัฒนาสื่อสังคมออนไลน์และโทรศัพท์ให้ตอบรับเรื่องได้สะดวก การจัดระบบควรเชื่อมข้อมูลจากทุกช่องทางเข้าสู่กระบวนการติดตามเดียวกัน เพื่อให้เรื่องที่แจ้งผ่านผู้นำชุมชน การประชุม หรือช่องทางออนไลน์ได้รับการบันทึกและติดตามอย่างต่อเนื่อง

4.3 ช่องทางและความถี่ในการรับข่าวสาร

สำหรับช่องทางรับข่าวสาร ชุมชนเลือกผ่านประธานชุมชนหรือผู้นำชุมชนมากที่สุด จำนวน 10,538 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาคือผ่านเจ้าหน้าที่นิคมอุตสาหกรรม 7,950 ครั้ง ร้อยละ 21.50 และสื่อสังคมออนไลน์ 6,840 ครั้ง ร้อยละ 18.50 ขณะที่แผ่นพับหรือป้ายประชาสัมพันธ์มีจำนวน 6,655 ครั้ง ร้อยละ 18.00 ผลดังกล่าวแสดงว่าการสื่อสารผ่านบุคคลและสื่อในพื้นที่ยังมีบทบาทควบคู่กับสื่อออนไลน์

ตารางที่ 6ข ช่องทางที่ชุมชนต้องการรับข่าวสาร

ช่องทาง	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด
ผ่านประธานชุมชน/ผู้นำชุมชน	10,538	28.50
ผ่านเจ้าหน้าที่นิคมอุตสาหกรรม	7,950	21.50
สื่อสังคมออนไลน์	6,840	18.50
แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์	6,655	18.00
เสียงตามสาย/รถกระจายเสียง	3,328	9.00
วารสารนิคมอุตสาหกรรม	481	1.30

ช่องทาง	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด
เว็บไซต์ กนอ.	444	1.20
วิทยุชุมชน	370	1.00
อีเมล	222	0.60
ช่องทางอื่น ๆ	146	0.40
รวม	**36,974**	**100.00**

ด้านความถี่ ผู้ตอบต้องการรับข่าวสารเดือนละครั้งมากที่สุด จำนวน 6,019 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาคือไตรมาสละครั้ง 4,490 คน ร้อยละ 35.81 ทั้งสองกลุ่มรวมร้อยละ 83.81 ของผู้ตอบทั้งหมด

ตารางที่ 6ค ความถี่ที่ต้องการรับข่าวสาร

ความถี่	จำนวน (คน)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด
สัปดาห์ละครั้ง	890	7.10
เดือนละครั้ง	6,019	48.00
ไตรมาสละครั้ง	4,490	35.81
ปีละ 2 ครั้ง	752	6.00
ปีละครั้ง	326	2.60
อื่น ๆ	62	0.49
รวม	**12,539**	**100.00**

ผลนี้สามารถใช้ประกอบการจัดข่าวสารประจำเดือน และสรุปความก้าวหน้ารายไตรมาส โดยปรับรูปแบบให้เหมาะกับช่องทางที่ประชาชนเลือก ส่วนข้อมูลฉุกเฉินหรือเรื่องที่กระทบความปลอดภัยต้องแจ้งตามสถานการณ์ทันที ความถี่ที่ประชาชนเลือกสำหรับข่าวสารทั่วไปจึงไม่ควรนำไปจำกัดการแจ้งเตือนเหตุสำคัญ

4.4 ประเภทข่าวสารและความรู้ที่ชุมชนต้องการ

ข่าวสารที่ชุมชนต้องการมากที่สุดคือด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน 7,973 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.20 รองลงมาคือด้านสุขภาพ 7,327 ครั้ง ร้อยละ 20.40 และการสร้างการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ 7,111 ครั้ง ร้อยละ 19.80 แสดงถึงความต้องการข้อมูลที่สามารถนำไปใช้กับการเรียนรู้ การดูแลตนเอง และโอกาสประกอบอาชีพ

ตารางที่ 6ง ประเภทข่าวสารและความรู้ที่ต้องการ

ประเภทข่าวสารหรือความรู้	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละของคำตอบทั้งหมด
การศึกษาและวัฒนธรรม	7,973	22.20
สุขภาพ	7,327	20.40
การสร้างการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ	7,111	19.80
การลงทุนด้านสังคม	4,956	13.80
การพัฒนาและการเข้าถึงเทคโนโลยี	3,771	10.50
การสร้างความมั่นคงและรายได้	3,591	10.00
ข่าวสารด้านอื่น ๆ	1,187	3.30
รวม	**35,916**	**100.00**

การจัดทำเนื้อหาควรเพิ่มข้อมูลที่ประชาชนนำไปใช้ได้ เช่น คุณสมบัติและวิธีสมัครโครงการ กำหนดการฝึกอาชีพ ตำแหน่งงาน ช่องทางเข้าถึงบริการสุขภาพ และผู้ประสานงาน โดยตรวจสอบความถูกต้องและปรับข้อมูลให้ทันเวลา การเผยแพร่ผ่านผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ และสื่อออนไลน์ควรใช้สาระสำคัญที่ตรงกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลสอดคล้องกันทุกช่องทาง

4.5 ลำดับประเด็นสำคัญและแนวทางตอบสนอง

การศึกษาและวัฒนธรรม การจ้างงานและการพัฒนาทักษะ และการสร้างความมั่นคงและรายได้เป็นสามประเด็นที่ควรพิจารณาเป็นแกนหลักของการพัฒนาโครงการชุมชน โดยกำหนดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับความต้องการรายพื้นที่ เช่น การสนับสนุนโอกาสเรียนรู้ การพัฒนาทักษะที่ใช้ได้จริง การประสานโอกาสทำงาน และการส่งเสริมอาชีพหรือผลิตภัณฑ์ชุมชน

รายงานหลักยังมีผลประเมินประเด็นสาระสำคัญหรือ Materiality Matrix ซึ่งจัดสามประเด็นดังกล่าวอยู่ในกลุ่มสูง–สูง อย่างไรก็ตาม การนำผลส่วนนี้ไปใช้ในฉบับสมบูรณ์ควรแสดงวิธีได้มาของคะแนนแต่ละแกนและเกณฑ์แบ่งกลุ่มให้ชัดเจน รวมถึงแยกจากตารางจำนวนครั้งที่เลือกคำตอบ เพื่อให้สามารถตรวจสอบที่มาของลำดับความสำคัญได้

สำหรับการติดตามผล ควรกำหนดให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ เช่น โครงการฝึกอาชีพติดตามการนำทักษะไปใช้และการประกอบอาชีพภายหลังเข้าร่วม โครงการการศึกษาติดตามโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ ส่วนงานสื่อสารติดตามความทั่วถึง ความเข้าใจ และความสะดวกในการติดต่อกลับ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ กนอ. เห็นผลต่อประชาชน และปรับการดำเนินงานได้ตรงประเด็นมากขึ้น

5. ทัศนคติต่อการดำเนินงานและผลกระทบต่อชุมชน

5.1 ทัศนคติในภาพรวม

ผลสำรวจตามตารางภาพรวมทัศนคติในรายงานหลัก ซึ่งระบุผู้ตอบจำนวน 12,539 คน พบว่า ชุมชนมีทัศนคติต่อการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมเฉลี่ยรวม 4.73 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 อยู่ในระดับทัศนคติดีมาก โดยการประเมินการดำเนินงานได้รับคะแนน 4.70 คะแนน และผลกระทบเชิงบวกด้านต่าง ๆ ได้รับคะแนน 4.75 คะแนน

เมื่อพิจารณามิติผลกระทบ ด้านสังคมได้รับคะแนนสูงสุด 4.82 คะแนน รองลงมาคือด้านสิ่งแวดล้อม 4.72 คะแนน และด้านเศรษฐกิจ 4.69 คะแนน ทุกด้านอยู่ในระดับทัศนคติดีมาก ผลดังกล่าวสะท้อนความคิดเห็นเชิงบวกของชุมชนต่อบทบาทของพื้นที่อุตสาหกรรม ขณะเดียวกัน คะแนนด้านเศรษฐกิจที่ต่ำกว่าด้านอื่นเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่าควรเพิ่มโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างไร

ตารางที่ 7 ทัศนคติของชุมชนต่อการดำเนินงานและผลกระทบ จำแนกตามมิติ

มิติที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับทัศนคติ
การดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรม/ท่าเรืออุตสาหกรรม	**4.70**	**0.39**	**ดีมาก**
ผลกระทบเชิงบวกด้านต่าง ๆ	**4.75**	**0.35**	**ดีมาก**
— ด้านสิ่งแวดล้อม	4.72	0.32	ดีมาก
— ด้านสังคม	4.82	0.43	ดีมาก
— ด้านเศรษฐกิจ	4.69	0.46	ดีมาก
ภาพรวมตามตารางต้นทาง	**4.73**	**0.39**	**ดีมาก**

5.2 ทัศนคติต่อการดำเนินงาน

ในชุดคำถามรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนอย่างยั่งยืนได้รับคะแนน 4.79 คะแนน รองลงมาคือการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระและเข้าถึงข้อมูลอย่างครบถ้วน โปร่งใส และเป็นธรรม 4.76 คะแนน และการเสริมสร้างระบบจัดการข้อร้องเรียน ความขัดแย้ง การแก้ไขปัญหา และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ 4.74 คะแนน

ส่วนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนได้รับคะแนน 4.65 คะแนน และการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก 4.58 คะแนน แม้ทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งตามเกณฑ์ของรายงาน แต่คะแนนที่ต่างกันช่วยระบุเรื่องที่ควรสื่อสารและติดตามเพิ่มเติม โดยเฉพาะการอธิบายให้ประชาชนเข้าใจว่ามาตรการด้านทรัพยากรและก๊าซเรือนกระจกเกี่ยวข้องกับพื้นที่และชีวิตประจำวันอย่างไร

การนำผลไปใช้ควรพิจารณาทั้งการดำเนินงานจริงและการรับรู้ของประชาชน คะแนนความคิดเห็นเพียงอย่างเดียวยังไม่ใช่หลักฐานยืนยันประสิทธิผลทางสิ่งแวดล้อม จึงควรใช้ร่วมกับข้อมูลการตรวจวัด ผลการติดตามมาตรการ และหลักฐานการแก้ไขปัญหา เพื่อให้การสื่อสารมีข้อมูลรองรับและตรวจสอบได้

5.3 ทัศนคติต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ

ด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชนประเมินการบริหารจัดการของเสียและขยะ รวมถึงการบริหารจัดการอากาศและกลิ่นไว้ที่ 4.75 คะแนนเท่ากัน ส่วนการบริหารจัดการน้ำและเสียงได้ 4.74 คะแนน และการบริหารจัดการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 4.73 คะแนน ผลประเมินดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำหรับรักษาความต่อเนื่องของมาตรการและการเปิดเผยข้อมูล โดยควรแจ้งผลการติดตามในรูปแบบที่ประชาชนเข้าใจได้ พร้อมช่องทางสอบถามเมื่อมีข้อสงสัย

ด้านสังคม ประเด็นการสร้างอาชีพ สุขภาพของคนในชุมชน และคุณภาพชีวิตได้รับคะแนน 4.83 คะแนนเท่ากัน ส่วนโอกาสทางการศึกษาได้ 4.81 คะแนน และโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีได้ 4.80 คะแนน สะท้อนว่าชุมชนประเมินบทบาทด้านสังคมในระดับสูง การดำเนินงานต่อไปควรติดตามว่าประชาชนกลุ่มใดได้รับประโยชน์ และโครงการสามารถเข้าถึงผู้ที่มีข้อจำกัดด้านรายได้ การเดินทาง หรือการใช้เทคโนโลยีได้เพียงใด

ด้านเศรษฐกิจ การกระจายรายได้หรือสร้างรายได้ให้ชุมชนได้รับคะแนน 4.75 คะแนน และการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ 4.71 คะแนน ส่วนการบริหารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมได้ 4.63 คะแนน และการบริหารความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้ 4.66 คะแนน การตีความด้านนี้จึงควรพิจารณาข้อคำถามย่อยประกอบ เพราะชุดคำถามครอบคลุมทั้งประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการบริหารองค์กรด้วยเทคโนโลยี

5.4 ประเด็นที่ควรรักษาและติดตาม

ผลทัศนคติสนับสนุนให้รักษาคุณภาพโครงการด้านสังคมและการดูแลสิ่งแวดล้อม พร้อมเพิ่มการติดตามประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ประชาชนได้รับ โดยเชื่อมข้อมูลกับความต้องการด้านการศึกษา การจ้างงาน ทักษะ และรายได้ที่นำเสนอในตอนที่ 2 การกำหนดโครงการรายพื้นที่ควรใช้ข้อมูลทั้งสองส่วนร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานตอบประเด็นที่ชุมชนให้ความสำคัญ

สำหรับการติดตาม ควรมีทั้งข้อมูลความคิดเห็นและข้อมูลผลลัพธ์ เช่น การเข้าถึงโอกาสทำงาน การนำทักษะไปใช้ รายได้จากกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน และผลการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยอธิบายความเปลี่ยนแปลงของทัศนคติในปีต่อไปได้ชัดเจนขึ้น

6. การรับรู้และการยอมรับการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

6.1 การประเมินแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ชุมชนประเมินว่านิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ดำเนินงานโดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ของชุมชนตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนเฉลี่ย 4.72 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 อยู่ในระดับมากที่สุด ผลนี้สะท้อนการประเมินเชิงบวกต่อแนวทางดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นคำถามประเมินระดับความคิดเห็น มิใช่สัดส่วนประชาชนที่รู้จักหรือเข้าใจแนวคิดความยั่งยืนโดยตรง

เมื่อพิจารณาการดำเนินงานหกประเด็น พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวม 4.69 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการเพิ่มพื้นที่สีเขียวได้รับคะแนนสูงสุด 4.76 คะแนน รองลงมาคือการบริหารจัดการของเสียและขยะ 4.71 คะแนน และการดูแลกลุ่มเปราะบาง 4.70 คะแนน ส่วนการจ้างงานในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมได้รับคะแนนต่ำสุดในชุดคำถามนี้ที่ 4.62 คะแนน

ตารางที่ 8 ผลสำคัญด้านการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. การประเมินแนวทางโดยรวม: การดำเนินงานที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ของชุมชน	4.72	0.36	มากที่สุด
2. การดำเนินงานรายประเด็น			
3. การเพิ่มพื้นที่สีเขียว	4.76	0.37	มากที่สุด

ประเด็นที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
4. การดูแลกลุ่มเปราะบาง	4.70	0.41	มากที่สุด
5. การจ้างงานในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม	4.62	0.48	มากที่สุด
6. การส่งเสริมอาชีพของชุมชน	4.66	0.43	มากที่สุด
7. การดูแลแหล่งน้ำสาธารณะโดยรอบนิคมอุตสาหกรรม	4.68	0.40	มากที่สุด
8. การบริหารจัดการของเสีย ขยะมูลฝอย และขยะอุตสาหกรรม	4.71	0.38	มากที่สุด
รวมการดำเนินงาน 6 ประเด็น	4.69	0.41	มากที่สุด

หมายเหตุ: การประเมินแนวทางโดยรวมและค่าเฉลี่ยรวมหกประเด็นเป็นคนละชุดตัวชี้วัด จึงแสดงแยกกันตามตารางต้นทาง

6.2 ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่

คะแนนด้านพื้นที่สีเขียวและการจัดการของเสียแสดงถึงการประเมินเชิงบวกต่อกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของชุมชน การดำเนินงานควรรักษาความต่อเนื่อง พร้อมติดตามการใช้ประโยชน์และการดูแลภายหลัง เช่น การบำรุงรักษาพื้นที่สีเขียว การจัดการขยะที่ต่อเนื่อง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

ส่วนการจ้างงานและการส่งเสริมอาชีพมีคะแนนต่ำกว่าประเด็นอื่นในชุดเดียวกัน และสอดคล้องกับความต้องการที่ชุมชนเลือกเป็นลำดับต้น จึงควรพิจารณาความเหมาะสมของทักษะกับโอกาสทำงาน ช่องทางเข้าถึงข้อมูลตำแหน่งงาน และการสนับสนุนผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือวิสาหกิจชุมชน โดยกำหนดบทบาทร่วมกับหน่วยงานและสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน

6.3 ช่องทางรับรู้และการสื่อสารเรื่องความยั่งยืน

ตารางช่องทางรับรู้ในรายงานระบุว่า ผู้นำชุมชนและสื่อออนไลน์เป็นช่องทางสำคัญ รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ กนอ. หรือผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม และเวทีประชาคม อย่างไรก็ตาม ตารางส่วนนี้ใช้ฐานรวม 12,359 คน ซึ่งต่างจากจำนวนผู้ตอบรวม 12,539 คน จึงต้องตรวจสอบว่าเป็นฐานผู้ตอบเฉพาะข้อหรือความคลาดเคลื่อนในการจัดทำตารางก่อนนำร้อยละไปใช้

แนวทางสื่อสารควรเชื่อมเรื่องความยั่งยืนกับสิ่งที่ประชาชนเกี่ยวข้องโดยตรง เช่น น้ำ อากาศ ขยะ ความปลอดภัย อาชีพ และการดูแลกลุ่มเปราะบาง พร้อมอธิบายผลดำเนินงานและช่องทางมีส่วนร่วม การใช้ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ เวทีพบปะ และสื่อออนไลน์ร่วมกันจะช่วยให้ข้อมูลเข้าถึงประชาชนที่มีข้อจำกัดต่างกันได้เหมาะสมขึ้น

7. ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการที่ดี

7.1 การรับรู้และการมีส่วนร่วมในโครงการธงขาวดาวเขียว

ผลสำรวจพบว่า ผู้ตอบรู้จักโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรือธงขาวดาวเขียวจำนวน 9,404 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของผู้ตอบทั้งหมด 12,539 คน ส่วนผู้ไม่รู้จักมีจำนวน 3,135 คน ร้อยละ 25.00 ในกลุ่มที่รู้จักโครงการ มีผู้เคยเข้าร่วมและไม่เคยเข้าร่วมจำนวนเท่ากัน กลุ่มละ 4,702 คน หรือร้อยละ 50.00

ในกลุ่มที่รู้จักแต่ยังไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 4,702 คน มีผู้ต้องการเข้าร่วม 3,997 คน คิดเป็นร้อยละ 85.01 ของกลุ่มดังกล่าว แสดงถึงโอกาสในการขยายการมีส่วนร่วม โดยควรแจ้งรูปแบบกิจกรรม ขั้นตอนสมัคร คุณสมบัติ และกำหนดการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง

ตารางที่ 9 การรับรู้ การเข้าร่วม และการประเมินประโยชน์ของโครงการธงขาวดาวเขียว

ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ฐานคำนวณ
รู้จักโครงการ	9,404	75.00	ผู้ตอบทั้งหมด 12,539 คน
ไม่รู้จักโครงการ	3,135	25.00	ผู้ตอบทั้งหมด 12,539 คน
เคยเข้าร่วมโครงการ	4,702	50.00	ผู้รู้จักโครงการ 9,404 คน
ไม่เคยเข้าร่วมโครงการ	4,702	50.00	ผู้รู้จักโครงการ 9,404 คน
ต้องการเข้าร่วมในอนาคต	3,997	85.01	ผู้รู้จักแต่ไม่เคยเข้าร่วม 4,702 คน
ไม่ต้องการเข้าร่วม	705	14.99	ผู้รู้จักแต่ไม่เคยเข้าร่วม 4,702 คน

ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ฐานคำนวณ
เห็นว่าโครงการมีประโยชน์	9,122	97.00	ผู้รู้จักโครงการ 9,404 คน
เห็นว่าโครงการไม่มีประโยชน์	282	3.00	ผู้รู้จักโครงการ 9,404 คน

หมายเหตุ: แต่ละกลุ่มคำถามมีฐานคำนวณต่างกัน จึงไม่รวมจำนวนหรือร้อยละข้ามกลุ่มคำถาม

7.2 ความต้องการและความคาดหวังต่อโครงการ

ผู้ที่ต้องการเข้าร่วมโครงการระบุเหตุผลสำคัญ ได้แก่ ต้องการมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของโรงงาน ต้องการความรู้และข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และต้องการช่วยลดผลกระทบต่อชุมชน ส่วนผู้ไม่ต้องการเข้าร่วมให้เหตุผลเรื่องไม่มีเวลาหรือไม่สะดวก ขาดข้อมูลขั้นตอน และไม่เคยได้รับการติดต่อเชิญเข้าร่วม ข้อมูลนี้ช่วยให้พิจารณาได้ว่าการเพิ่มผู้เข้าร่วมควรพัฒนาทั้งการประชาสัมพันธ์และเงื่อนไขการเข้าถึงกิจกรรม

ในกลุ่มผู้รู้จักโครงการ ความต้องการให้เพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมมีร้อยละ 74.00 ส่วนการเพิ่มหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในคณะกรรมการตรวจประเมินมีร้อยละ 61.00 โดยหน่วยงานที่เสนอให้เข้าร่วมเพิ่มเติม ได้แก่ สถาบันการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญอิสระ หน่วยงานสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมหรือภาคประชาสังคม

ด้านความคาดหวัง ผู้รู้จักโครงการต้องการให้ดำเนินงานต่อเนื่องทุกปีร้อยละ 88.01 ตรวจสอบโรงงานอย่างเข้มงวดและเป็นกลางร้อยละ 86.00 และเปิดเผยผลตรวจประเมินให้ชุมชนรับทราบร้อยละ 84.00 ขณะที่ร้อยละ 80.01 ต้องการให้เปิดโอกาสแก่ชุมชนเข้าร่วมตรวจประเมินมากขึ้น และร้อยละ 78.00 ต้องการให้ติดตามการแก้ไขปัญหาตามผลประเมิน ทั้งนี้เป็นคำถามที่เลือกได้หลายข้อ จึงไม่รวมร้อยละเป็น 100

ผลดังกล่าวสนับสนุนการพัฒนาโครงการให้มีข้อมูลก่อนเข้าร่วม การเตรียมความรู้สำหรับตัวแทนชุมชน การแจ้งผลตรวจด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และการรายงานความคืบหน้าการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการตรวจประเมินกับการปรับปรุงที่เกิดขึ้นจริง

7.3 การรับรู้และการยอมรับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ชุมชนประเมินการดำเนินงานบนพื้นฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ กนอ. เฉลี่ยรวม 4.86 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.24 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทุกประเด็นได้รับการประเมินในระดับเดียวกัน โดยการกำกับดูแลตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานได้รับคะแนนสูงสุด 4.90 คะแนน รองลงมาคือการปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรมและรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม 4.89 คะแนน และการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ 4.88 คะแนน

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ กนอ.

ประเด็นโดยสรุป	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความคิดเห็น
การกำกับดูแลตามหลักเกณฑ์และมาตรฐาน	4.90	0.21	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การให้บริการโปร่งใส เท่าเทียม และไม่เลือกปฏิบัติ	4.87	0.23	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การป้องกันทุจริตและความขัดแย้งทางผลประโยชน์	4.85	0.25	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การรับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล	4.86	0.24	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การเปิดเผยข้อมูลสำคัญต่อสาธารณะ	4.84	0.26	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ	4.88	0.22	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การประกอบธุรกิจและจัดจ้างอย่างเป็นธรรม	4.83	0.27	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การรักษาความลับ ไม่ใช้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ส่วนตน และดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใสเป็นธรรม	4.82	0.28	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
จริยธรรมและความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม	4.89	0.21	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	**4.86**	**0.24**	**เห็นด้วยอย่างยิ่ง**

หมายเหตุ: ฐานผู้ตอบตามตารางต้นทาง 12,539 คน ชื่อประเด็นย่อเพื่อการนำเสนอ โดยคงสาระของข้อคำถาม

คะแนนส่วนนี้สะท้อนการรับรู้และความคิดเห็นของชุมชน จึงควรใช้ประกอบกับหลักฐานการดำเนินงานด้านกำกับดูแล การพัฒนาต่อไปอาจให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลที่ประชาชนเข้าถึงง่าย การอธิบายขั้นตอนบริการและร้องเรียน และการแจ้งผลพิจารณาข้อเสนอ เพื่อให้หลักธรรมาภิบาลปรากฏผ่านประสบการณ์ที่ประชาชนตรวจสอบได้

7.4 การรับรู้การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

รายงานระบุว่าประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจหรือ BCM จำนวน 7,273 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ส่วนผู้ไม่รับรู้มีจำนวน 5,266 คน ร้อยละ 42.00 จากฐานผู้ตอบ 12,539 คน การดำเนินงานด้านนี้จึงยังมีพื้นที่สำหรับขยายการสื่อสาร โดยเฉพาะข้อมูลที่ประชาชนต้องใช้เมื่อเกิดเหตุขัดข้องหรือภาวะฉุกเฉิน

เนื้อหาควรครอบคลุมช่องทางรับข่าวสาร ผู้ประสานงาน แนวทางปฏิบัติเบื้องต้น และบทบาทของหน่วยงานในพื้นที่ พร้อมติดตามความเข้าใจหลังการสื่อสารหรือฝึกซ้อม เพราะการรับรู้ว่ามีแผนยังไม่เพียงพอที่จะยืนยันว่าประชาชนสามารถปฏิบัติตามแผนได้

8. ความเชื่อมั่นและความผูกพันของชุมชนต่อ กนอ.

8.1 ความเชื่อมั่นต่อภาพลักษณ์ในการดำเนินงาน

ชุมชนมีความเชื่อมั่นต่อภาพลักษณ์ในการดำเนินงานของ กนอ. เฉลี่ยรวม 4.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 อยู่ในระดับเชื่อมั่นมากที่สุด โดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมได้รับคะแนนสูงสุด 4.88 คะแนน รองลงมาคือการพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล 4.86 คะแนน

ตารางที่ 11 ความเชื่อมั่นต่อภาพลักษณ์ในการดำเนินงานของ กนอ.

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความเชื่อมั่น
การสร้างการเติบโตและส่งเสริมการลงทุนด้วยธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	4.84	0.26	มากที่สุด
การมุ่งเน้นบริการและการดำเนินงานด้วย Smart I.E.	4.82	0.28	มากที่สุด
การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล	4.86	0.24	มากที่สุด
การคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม	4.88	0.22	มากที่สุด
รวม	**4.85**	**0.25**	**มากที่สุด**

หมายเหตุ: ฐานผู้ตอบตามตารางต้นทาง 12,539 คน

ทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง โดยด้าน Smart I.E. ได้รับคะแนนต่ำกว่าด้านอื่นเล็กน้อย การสื่อสารจึงควรอธิบายผลที่ชุมชนได้รับจากการพัฒนาดังกล่าว เช่น ความสะดวกในการติดต่อ การเข้าถึงข้อมูล และการดูแลสิ่งแวดล้อมหรือความปลอดภัย พร้อมแสดงตัวอย่างที่สอดคล้องกับการดำเนินงานจริงของแต่ละพื้นที่

ทั้งนี้ **Smart I.E. เป็นแนวทางการดำเนินงานที่ประเมินในข้อคำถาม ส่วนหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park เป็นพื้นที่สำรวจ** การนำเสนอผลจึงต้องแยกความหมายให้ชัดเจน

8.2 ความผูกพันระหว่าง กนอ. กับชุมชน

ตารางความผูกพันรายงานค่าเฉลี่ยภาพรวม 4.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26 อยู่ในระดับผูกพันมากที่สุด ประเด็นที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือการส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ชุมชน 4.88 คะแนน รองลงมาคือการรับรู้ว่ากิจกรรมส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิต 4.86 คะแนน ส่วนความรู้สึกว่าชุมชนมีสิทธิมีเสียงในการวางแผนพัฒนาโครงการได้ 4.82 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าประเด็นอื่นในชุดเดียวกัน

ตารางที่ 12 ความผูกพันระหว่าง กนอ. กับชุมชน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความผูกพัน
เชื่อว่า กนอ. ให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อชุมชนอย่างจริงจัง	4.84	0.27	มากที่สุด
รู้สึกว่าชุมชนมีสิทธิมีเสียงในการวางแผนพัฒนาโครงการ	4.82	0.29	มากที่สุด
รับรู้ว่ากิจกรรมของ กนอ. ส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิต	4.86	0.25	มากที่สุด
กนอ. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดี	4.88	0.23	มากที่สุด
รู้สึกผูกพันกับกิจกรรมที่ กนอ. ดำเนินการร่วมกับชุมชน	4.83	0.28	มากที่สุด
พร้อมสนับสนุนและปกป้องภาพลักษณ์ของ กนอ. ต่อสาธารณะ	4.85	0.26	มากที่สุด
ภาพรวมตามที่รายงาน	**4.85**	**0.26**	**มากที่สุด**

ผลที่รายงานแสดงว่าประโยชน์ต่อรายได้และคุณภาพชีวิตเป็นประเด็นที่ชุมชนประเมินสูง ขณะเดียวกัน การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทในการวางแผนยังเป็นเรื่องที่ควรเสริมสร้าง โดยอาจใช้เวทีร่วมกำหนดปัญหา คัดเลือกโครงการ และติดตามผล พร้อมแจ้งกลับว่าข้อเสนอใดได้รับการดำเนินการหรือมีข้อจำกัดอย่างไร

8.3 แนวทางรักษาความสัมพันธ์ระยะยาว

ความเชื่อมั่นและความผูกพันในระดับสูงเป็นพื้นฐานสำหรับการทำงานร่วมกันต่อไป การรักษาความสัมพันธ์ควรอาศัยการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง การเข้าถึงข้อมูล และการตอบสนองต่อข้อเสนอของชุมชนอย่างชัดเจน โดยเชื่อมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจเข้ากับความต้องการรายพื้นที่

หน่วยงานในพื้นที่ควรติดตามทั้งประโยชน์ที่ประชาชนได้รับและประสบการณ์ในการมีส่วนร่วม เช่น ความสะดวกในการเสนอความคิดเห็น การได้รับคำตอบ และการเห็นความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหา พร้อมให้ความสำคัญกับประชาชนที่ยังเข้าร่วมกิจกรรมได้น้อย การใช้ข้อมูลเหล่านี้ร่วมกับคะแนนสำรวจจะช่วยให้การพัฒนาความสัมพันธ์ครอบคลุมชุมชนมากขึ้นและมีหลักฐานสำหรับทบทวนผลในปีต่อไป

9. ผลเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่และแนวโน้มย้อนหลัง

9.1 ความพึงพอใจจำแนกตามสายงานปฏิบัติการ

ผลสำรวจจำแนกตามสายงานปฏิบัติการพบว่า ทุกสายงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสายงานปฏิบัติการ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.83 คะแนน รองลงมาคือสายงานปฏิบัติการ 3 จำนวน 4.81 คะแนน และสายงานปฏิบัติการ 2 จำนวน 4.79 คะแนน คะแนนสูงสุดและต่ำสุดต่างกัน 0.04 คะแนน จึงควรใช้ผลเปรียบเทียบเพื่อค้นหาประเด็นพัฒนารายด้านมากกว่าพิจารณาจากลำดับคะแนนเพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 13 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน จำแนกตามสายงานปฏิบัติการ

สายงานปฏิบัติการ	ผู้ตอบ (คน)	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
สายงานปฏิบัติการ 1	**4,826**	**4.83**	**0.35**	**มากที่สุด**
สายงานปฏิบัติการ 2	**5,426**	**4.79**	**0.42**	**มากที่สุด**
สายงานปฏิบัติการ 3	**2,287**	**4.81**	**0.39**	**มากที่สุด**
รวมจำนวนผู้ตอบ	**12,539**	**—**	**—**	**—**

เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกสายงานมีคะแนนช่องทางการติดต่อสื่อสารต่ำกว่าด้านอื่น โดยสายงานปฏิบัติการ 1 ได้รับคะแนน 4.78 คะแนน สายงานปฏิบัติการ 2 ได้รับคะแนน 4.72 คะแนน และสายงานปฏิบัติการ 3 ได้รับคะแนน 4.75 คะแนน ประเด็นนี้จึงเหมาะสำหรับกำหนดแนวทางพัฒนาร่วมกัน เช่น การแจ้งช่องทางติดต่อ ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาตอบรับ และวิธีติดตามเรื่อง พร้อมให้แต่ละพื้นที่ปรับรูปแบบตามความสะดวกของชุมชน

ส่วนการสนับสนุนกิจกรรมและการช่วยเหลือชุมชนได้รับคะแนนสูงในทุกสายงาน จึงควรรักษาความต่อเนื่องและแลกเปลี่ยนวิธีดำเนินงานที่ได้ผล โดยพิจารณาว่ากิจกรรมใดเข้าถึงประชาชนได้ทั่วถึง ตอบความต้องการของพื้นที่ และมีผลลัพธ์ที่ติดตามได้ การถ่ายทอดแนวทางระหว่างพื้นที่ควรอธิบายเงื่อนไขความสำเร็จ เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ได้เหมาะสม

9.2 ความแตกต่างรายพื้นที่

ตารางความพึงพอใจภาพรวมรายพื้นที่ระบุว่า ทุกหน่วยสำรวจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยหมายเลข 16 นิคมอุตสาหกรรมหนองแคมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.93 คะแนน ส่วนหมายเลข 33 นิคมอุตสาหกรรม WHA อีสเทิร์นซีบอร์ด 4 มีค่าเฉลี่ย 4.69 คะแนน ซึ่งต่ำสุดในตารางเดียวกัน คะแนนทั้งสองพื้นที่ต่างกัน 0.24 คะแนน อย่างไรก็ตาม การใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดมาตรการควรพิจารณาคะแนนรายด้าน จำนวนผู้ตอบ การกระจายของคำตอบ และข้อคิดเห็นของประชาชนประกอบ

พื้นที่ที่ได้รับคะแนนสูงสามารถนำมาศึกษาแนวทางปฏิบัติ เช่น วิธีประสานงานกับชุมชน ความต่อเนื่องของกิจกรรม และกระบวนการตอบสนองต่อปัญหา ส่วนพื้นที่ที่มีคะแนนต่ำกว่าแห่งอื่นควรตรวจสอบว่าประเด็นใดเป็นข้อจำกัด และเกิดกับประชาชนกลุ่มใด ก่อนจัดทำแผนปรับปรุง การใช้วิธีนี้ช่วยให้การบริหารรายพื้นที่ตอบปัญหาที่พบได้ชัดเจนขึ้น

การเปรียบเทียบต้องคงเลขประจำนิคมเดิม โดยหมายเลข 25–26 ใช้ผลสำรวจร่วมกันและนับเป็นหนึ่งหน่วยสำรวจ หมายเลข 43–47 ไม่มีการสำรวจ และหมายเลข 53 เป็นนิคมอุตสาหกรรม Smart Park การคงเลขดังกล่าวช่วยให้เชื่อมโยงผลกับรายงานหลัก แผนงาน และผู้รับผิดชอบได้ถูกต้อง

9.3 แนวโน้มความพึงพอใจย้อนหลัง

ตารางเปรียบเทียบภาพรวมรายพื้นที่ในรายงานหลักแสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเพิ่มขึ้นจาก 4.41 คะแนนในปี 2565 เป็น 4.48 คะแนนในปี 2566 และเพิ่มเป็น 4.65 คะแนนในปี 2567 ก่อนอยู่ที่ 4.72 คะแนนในปี 2568 และ 4.81 คะแนนในปี 2569 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แนวโน้มความพึงพอใจภาพรวม ปี 2565–2569 ตามตารางเปรียบเทียบรายพื้นที่

ปีงบประมาณ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ	การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน (คะแนน)
2565	4.41	—
2566	4.48	+0.07
2567	4.65	+0.17
2568	4.72	+0.07
2569	4.81	+0.09

แนวโน้มที่รายงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และปี 2569 สูงกว่าปี 2565 จำนวน 0.40 คะแนน อย่างไรก็ตาม การอธิบายความเปลี่ยนแปลงต้องพิจารณาความสอดคล้องของพื้นที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ข้อคำถาม และวิธีรวมคะแนนในแต่ละปี โดยเฉพาะปีปัจจุบันที่เพิ่มข้อมูล Smart Park จึงยังไม่ควรสรุปว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นเกิดจากมาตรการใดโดยตรง หากไม่มีหลักฐานการติดตามประกอบ

9.4 ประเด็นเฉพาะของหมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park

หมายเลข 53 นิคมอุตสาหกรรม Smart Park มีผู้ตอบจำนวน 150 คน ตารางความพึงพอใจภาพรวมรายพื้นที่ระบุค่าเฉลี่ย 4.75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ข้อมูลนี้สามารถใช้เป็นฐานสำหรับกำหนดประเด็นติดตามและพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนในปีต่อไป

เนื่องจากตารางย้อนหลังไม่แสดงข้อมูล Smart Park ในปีก่อน จึงควรแสดงว่า “ไม่มีข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบ” และไม่รายงานส่วนต่างจากปีก่อน การเพิ่มพื้นที่ในปีปัจจุบันยังต้องตรวจสอบให้ครอบคลุมทุกส่วน ทั้งข้อมูลทั่วไป กิจกรรม ความพึงพอใจ ความเชื่อมั่น และความผูกพัน เพื่อให้จำนวนผู้ตอบและผลรวมเป็นข้อมูลชุดเดียวกัน

10. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำผลสำรวจไปใช้

10.1 ประเด็นที่ควรเร่งดำเนินการ

ผลสำรวจสนับสนุนให้พัฒนาระบบสื่อสารและตอบกลับเป็นประเด็นร่วมขององค์กร เนื่องจากช่องทางติดต่อมีคะแนนความพึงพอใจต่ำกว่าด้านอื่นในทุกสายงาน และความไม่พึงพอใจด้านการสื่อสารมีคะแนนสูงสุดในชุดคำถามเดียวกัน แนวทางควรครอบคลุมการประชาสัมพันธ์ช่องทาง การรับเรื่อง การส่งต่อผู้รับผิดชอบ การแจ้งความคืบหน้า และการปิดเรื่อง โดยประชาชนสามารถติดตามได้ผ่านช่องทางที่สะดวก

ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ยังมีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร จึงควรใช้ร่วมกับโทรศัพท์ สื่อสังคมออนไลน์ และการพบปะโดยตรง พร้อมจัดทำข้อมูลที่ตรงกันทุกช่องทาง ข่าวสารทั่วไปอาจจัดเป็นรอบเดือนและสรุปความก้าวหน้ารายไตรมาสตามความต้องการที่สำรวจพบ ส่วนเหตุฉุกเฉินต้องแจ้งตามสถานการณ์ทันที

อีกประเด็นหนึ่งคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน โดยให้ชุมชนเสนอปัญหา ร่วมพิจารณาทางเลือก และรับทราบผลการตัดสินใจ การแจ้งกลับว่าข้อเสนอใดได้รับการดำเนินการ มีข้อจำกัด หรืออยู่ระหว่างประสานงานจะช่วยให้ประชาชนติดตามบทบาทของตนในกระบวนการพัฒนาได้ชัดเจนขึ้น

10.2 แนวทางพัฒนาโครงการชุมชน

การศึกษาและวัฒนธรรม การจ้างงานและพัฒนาทักษะ และความมั่นคงด้านรายได้เป็นสามประเด็นหลักที่ควรใช้ประกอบการวางแผน โดยออกแบบกิจกรรมให้เชื่อมโยงกันและเหมาะกับประชาชนแต่ละกลุ่ม เช่น การแนะแนวการศึกษาควบคู่ข้อมูลอาชีพ การฝึกทักษะที่สัมพันธ์กับโอกาสทำงาน และการสนับสนุนกลุ่มอาชีพให้เข้าถึงตลาด

โครงการด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตควรรักษาความต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการดูแลหลังดำเนินกิจกรรม เช่น การบำรุงรักษาพื้นที่สีเขียว การจัดการขยะอย่างต่อเนื่อง และการติดตามแหล่งน้ำสาธารณะ ส่วนโครงการสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง หรือกลุ่มที่มีข้อจำกัด ควรพิจารณาการเข้าถึงและความเหมาะสมของบริการเป็นสำคัญ

การขยายโครงการธงขาวดาวเขียวควรใช้ความสนใจเข้าร่วมของประชาชนเป็นโอกาสพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วม โดยเตรียมความรู้ก่อนเข้าร่วม เปิดเผยหลักเกณฑ์และผลประเมิน และติดตามการแก้ไขปัญหาภายหลังตรวจประเมิน ทั้งนี้ การเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมควรดำเนินควบคู่กับการทำให้บทบาทของผู้แทนชุมชนชัดเจน

ตารางที่ 15 แนวทางนำผลสำรวจไปใช้และตัวชี้วัดที่เสนอ

ประเด็นพัฒนา	แนวทางดำเนินงานที่เสนอ	ระยะเวลาที่เสนอหลังรับรองผลสำรวจ	ตัวชี้วัดที่เสนอ
การสื่อสารและตอบกลับ	ประกาศช่องทาง ผู้รับผิดชอบ และขั้นตอนติดตามเรื่อง พร้อมเชื่อมข้อมูลจากทุกช่องทาง	1–3 เดือน	ระยะเวลาตอบรับเรื่อง สัดส่วนเรื่องที่แจ้งความคืบหน้าตามกำหนด
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	จัดเวทีรับฟังและร่วมพิจารณาโครงการ พร้อมแจ้งผลการนำข้อเสนอไปใช้	1–6 เดือน	จำนวนข้อเสนอที่ได้รับการพิจารณาและแจ้งผล สัดส่วนโครงการที่ชุมชนร่วมวางแผน
การศึกษาและทักษะ	พัฒนาโครงการตามความต้องการและโอกาสในพื้นที่	3–12 เดือน	การเข้าถึงของกลุ่มเป้าหมาย การนำความรู้หรือทักษะไปใช้
การจ้างงานและรายได้	ประสานสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนข้อมูลอาชีพและช่องทางตลาด	3–12 เดือน	ผู้ได้รับโอกาสทำงาน ผู้ประกอบอาชีพหรือกลุ่มอาชีพที่ได้รับประโยชน์
สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต	ติดตามพื้นที่สีเขียว ขยะ แหล่งน้ำ และผลการแก้ไขปัญหา	ต่อเนื่อง	ผลลัพธ์เฉพาะโครงการและสถานะการแก้ไขปัญหา
ธงขาวดาวเขียว	เพิ่มการเข้าถึง เตรียมความรู้ และเปิดเผยผลพร้อมติดตามการแก้ไข	ตามรอบโครงการ	ผู้เข้าร่วมรายใหม่ การเข้าถึงผลประเมิน สถานะข้อเสนอปรับปรุง

ประเด็นพัฒนา	แนวทางดำเนินงานที่เสนอ	ระยะเวลาที่เสนอหลังรับรองผลสำรวจ	ตัวชี้วัดที่เสนอ
ความพร้อมรับเหตุฉุกเฉินและ BCM	สื่อสารช่องทางแจ้งเหตุ แนวปฏิบัติ และประเมินความเข้าใจหลังฝึกซ้อม	3–12 เดือน	ความเข้าใจของประชาชนและข้อปรับปรุงจากการฝึกซ้อม
การบริหารข้อมูลรายพื้นที่	ตรวจสอบฐานข้อมูลและจัดทำแผนปรับปรุงโดยคงเลขประจำนิคม	1–3 เดือน และทบทวนต่อเนื่อง	ความครบถ้วนของข้อมูลและความก้าวหน้าตามแผน

หมายเหตุ: ระยะเวลาและตัวชี้วัดเป็นข้อเสนอเพื่อการวางแผน มิใช่เป้าหมายที่ กนอ. รับรองแล้ว การกำหนดค่าเป้าหมายควรพิจารณาข้อมูลฐาน ทรัพยากร และผู้รับผิดชอบร่วมกัน

10.3 การติดตามผลลัพธ์ต่อชุมชน

การติดตามควรครอบคลุมทั้งสิ่งที่ดำเนินการและผลที่เกิดกับประชาชน โดยแยกจำนวนกิจกรรมหรือผู้เข้าร่วมออกจากผลลัพธ์ เช่น โครงการฝึกทักษะควรติดตามการนำทักษะไปใช้ โครงการส่งเสริมอาชีพติดตามโอกาสประกอบอาชีพหรือรายได้ ส่วนงานสื่อสารติดตามความเข้าใจ ความทั่วถึง และความสะดวกในการติดต่อกลับ

การประเมินควรพิจารณาว่าผลประโยชน์กระจายถึงประชาชนกลุ่มใด และมีกลุ่มใดเข้าถึงได้น้อย ข้อมูลนี้จะช่วยปรับเวลา สถานที่ รูปแบบกิจกรรม และวิธีประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสม โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผู้มีข้อจำกัดในการเดินทาง และประชาชนที่ใช้ช่องทางออนไลน์ไม่สะดวก

ในระดับพื้นที่ ควรมีแผนปรับปรุงที่ระบุประเด็นจากผลสำรวจ กิจกรรม ผู้รับผิดชอบ กำหนดเวลา และหลักฐานติดตาม ส่วนระดับองค์กรควรรวบรวมประเด็นร่วมเพื่อสนับสนุนทรัพยากรและแลกเปลี่ยนแนวทางที่ได้ผล การทบทวนเป็นระยะจะช่วยให้ปรับแผนได้ระหว่างดำเนินงาน

10.4 การนำผลไปใช้ประกอบการบริหารและ SE-AM

ผลสำรวจสามารถใช้ประกอบการบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวางแผนงานชุมชน และการติดตามการปรับปรุง โดยเชื่อมข้อมูลตั้งแต่ข้อค้นพบ การตัดสินใจ แผนงาน การดำเนินการ จนถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การจัดทำหลักฐานควรแสดงความเชื่อมโยงดังกล่าวให้ตรวจสอบได้

หลักฐานที่ควรจัดเตรียม ได้แก่ รายงานและระเบียบวิธีสำรวจที่รับรองแล้ว ผลวิเคราะห์รายพื้นที่ บันทึกการพิจารณาของผู้บริหาร แผนปรับปรุงที่มีผู้รับผิดชอบ ผลติดตามความก้าวหน้า และหลักฐานการสื่อสารกลับไปยังชุมชน การใช้เอกสารเหล่านี้ประกอบ SE-AM ต้องพิจารณาให้ตรงกับเกณฑ์และปีการประเมินที่เกี่ยวข้อง

กนอ.
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย